OJCZYZNA

„Tworzymy nowe, lepsze i bardziej sprawiedliwe życie dla ludzi pracy. Jesteśmy zwolennikami postępu, wiedzy, prawdy, sprawiedliwości i braterstwa wszystkich narodów".
(Prezydent R.P. Bolesław Bierut).

哈爾濱波蘭民主週報

NIEZALEŻNY TYGODNIK DEMOKRATYCZNY

Nr. 26/107 | Sobota 20 listopada 1948 r. Charbin. | Cena 500 Yuani.

Prof. IGNACY ZŁOTOWSKI

"IT IS GOOD BUSINESS"
(TO DOBRY INTERES)

Istotny cel amerykańskiej polityki atomowej

Jak wiadomo, na odbywającym się obecnie Generalnym Zgromadzeniu Organizacji Narodów Zjednoczonych, wniosek ZSRR w sprawie redukcji zbrojeń i zakazu używania broni atomowej nie uzyskał większości głosów, gdyż większość państw-członków ONZ pozostaje w zależności ekonomicznej od Stanów Zjednoczonych i głosuje stale tak, jak sobie życzy Ameryka. Zamiast zakazu używania broni atomowej Stany Zjednoczone już od dawna wysuwają swój projekt „kontroli międzynarodowej nad energią atomową". Istotny cel tego projektu zrodzonego przez monopolistyczny kapitał amerykański, wykazuje nam artykuł prof. Ignacego Złotowskiego, znanego uczonego, delegata Polski do komisji atomowej ONZ.

Poniżej zamieszczamy fragment tego artykułu.

Patrząc dziś z perspektywy prawie dwu lat na taktykę Stanów Zjednoczonych, otrzymać można wyjątkowo przejrzysty obraz roli grup finansowo-przemysłowych w formowaniu polityki amerykańskiej, czy to wewnątrz kraju, czy też w stosunkach międzynarodowych. Można bowiem odpowiedzieć w sposób bardzo wyczerpujący na pytanie, w jakiej mierze i dlaczego wielki przemysł przez tak długi czas popierał ideę kontroli międzynarodowej, przeciwstawiając się niejednokrotnie armii (dla której cały problem energii atomowej sprowadzał się jednego tylko zagadnienia broni atomowej).

ZEZNANIE THOMASA W SENACIE

Aby otrzymać na pytania te niedwuznaczną odpowiedź i to z pierwszego źródła, przenieśmy się myślą na chwilę do sali Komisji Atomowej Senatu amerykańskiego w dniu 19 lutego 1947 r. gdy odbywało się tam przesłuchanie kolejnych świadków w związku z zakwestionowaną przez Senat nominacją Dawida Lilienthala na przewodniczącego krajowej Komisji Atomowej. W ten środowy poranek składał zeznania jeden z członków tej samej grupy doradczej, którą rok przedtem powołano do współpracy nad przygotowaniem amerykańskiego planu kontroli międzynarodowej, a której przewodniczył atakowany dziś przez skrajną reakcję amerykańską Dawid Lilienthal. Był nim dr Charles A. Thomas, wiceprezes i dyrektor techniczny Monsanto Chemical Company, firmy, która zbudowała i miała pod swoim zarządem reaktory atomowe w Clinton.

Najostrzej atakującym Lilienthala senatorem był demokrata Mc Kellar. Oto odnośny ustęp zeznań według oficjalnego stenogramu Komisji Senackiej:

Senator Mc Kellar: Czy uważa pan za słuszny plan, przedłożony w raporcie o międzynarodowej kontroli energii atomowej? Czy zdaniem Pana winniśmy być gotowi wydać to wszystko, podczas gdy wciąż jeszcze pertraktujemy z innymi prócz Rosji krajami, Rosja zaś na dotychczasowych konferencjach pokojowych sprzeciwiała się zawsze naszym poglądom?

Mr Thomas: Senatorze, w raporcie tym nie ma nic o wydawaniu czegokolwiek.

Senator Mc Kellar: O nie, bardzu wyraźnie z tego wynika, że jest o tym mowa. Nie dostajemy nic w zamian za wydanie sekretu, czy nie tak? Dajemy (sekret) do rąk 57 czy 58 państw.

Mr Thomas: Senatorze, ani energia atomowa, ani bomby atomowe nie mogą powstać bez dwu zasadniczych surowców: uranu i w mniejszej mierze toru. Jeżeli się pertraktuje z kimkolwiek, z jakimkolwiek krajem i jednocześnie sprawuje się kontrolę nad uranem i torem tego kraju, ma się wówczas kontrolę nad zdolnością tego kraju do wytwarzania energii atomowej oraz do produkcji bomb atomowych. Oto jest pierwsza zasada i pierwszy krok jaki winien być przedsięwzięty zgodnie z proponowanym planem. **NIC SIĘ NIE MÓWI O WYDAWANIU CZEGOKOLWIEK**. Jest to projekt, zgodnie z którym mamy oddać te niebezpieczne surowce pod kontrolę. W zamian za coś otrzymujemy coś. Należenie do tego jest dobrym interesem.

Senator Mc Kellar: A co my dostajemy?

Mr Thomas: Co my dostajemy?

Senator Mc Kellar: Tak, co?

Mr Thomas: W myśl tego schematu dostajemy cały uran rosyjski do rozporządzenia międzynarodowej organizacji. Innymi słowy, cały uran i tor na świecie byłby pod zarządem tej organizacji, a przede wszystkim mielibyśmy w Rosji grupę geologów, badających cały teren i gromadzących stale dane co do ich pokładów rud uranowych.

Senator Mc Kellar: A więc Pan zaleca ten plan przy założeniu, że będzie porozumienie z Rosją na mocy którego nasi eksperci oraz inni eksperci innych krajów dostaną się tam i zagarną cały uran i tor w Rosji?

Mr Thomas: To jest to, co raport (Achesona i Lilienthala) zaleca.

Senator Mc Kellar: To jest to, co on zaleca?

Mr Thomas: Tak. I to musiałoby być wypełnione najpierw, zanim uczyniono by cokolwiek innego. Innymi słowy, sygnatariusze umowy stwierdzającej przystąpienie do tego planu kontroli międzynarodowej musieliby uczynić jeszcze coś ponad podpisanie jakiegoś dokumentu czy papieru. Musieliby się podporządkować ogólnej geologicznej inspekcji ich surowców oraz zgodzić na odebranie im tego podstawowego surowca (uranu).

ISTOTNY CEL U. S. A.

To rewelacyjne zeznanie odsłaniające istotny cel planowanej przez przemysł amerykański międzynarodowej kontroli energii atomowej, mówi samo za siebie. Jeżeli jeszcze wziąć pod uwagę fakt, że same Stany Zjednoczone posiadają na swoim terytorium stosunkowo bardzo mało uranowej rudy, a i ta, która jest zawiera znikome ilości uranu, wówczas staje się dla każdego oczywiste, dlaczego dr Thomas uważał za taki świetny interes dla Ameryki ewentualne zrealizowanie międzynarodowej kontroli atomowej, w myśl planu wyłożonego w raporcie Achesona-Lilienthala.

Ponieważ doświadczenie na terenie Organizacji Narodów Zjednoczonych pozwalało Stanom Zjednoczonym na założenie, że w międzynarodowej organizacji atomowej będą również zawsze miały przewagę głosów po swojej stronie, proponowany plan kontroli dawałby w rzeczywistości Ameryce kontrolę nad całym uranem na świecie, podczas gdy niewiele byłoby do kontrolowania na odcinku surowcowym w samych Stanach Zjednoczonych.

Jeżeli zaś chodzi o urządzenia do produkcji energii atomowej, którymi rozporządza Ameryka, to ponieważ oddanie ich pod kontrolę międzynarodową byłoby jednym z ostatnich etapów całego planu, **KTÓŻ MÓGŁBY ZAGWARANTOWAĆ, ŻE ETAP TEN KIEDYKOLWIEK ZOSTANIE OSIĄGNIĘTY?...**

JERZY SZYDŁO

Stawka na człowieka

Omawiając wytyczne planu na rok 1949 trudno pominąć jego głęboko humanitarny charakter. Człowiek w tym planie stanowi nie tylko jednostke produkcyjną, która wytwarza dobra materialne. Podstawowa idea planu—to dążenie do zaspokojenia wszystkich potrzeb człowieka pracy, zarówno materialnych jak i duchowych. W trzecim roku pierwszego powojennego planu gospodarczego można już mówić o realizacji jego idei—odbudowie człowieka.

W czym się wyraża humanitarny charakter wytycznych planu gospodarczego na rok 1949?

Przede wszystkim w konsekwentnym dążeniu do powiększenia sumy dóbr konsumpcyjnych przypadających na głowę ludności. Jeżeli chodzi o przemysł, to rok przyszły przyniesie dalszy szybki wzrost produkcji takich artykułów spożycia jak: tkaniny wełniane (wzrost produkcji o 25% w stosunku do roku 1948), tkaniny jedwabne (26%), bawełniane (17%), skóry twarde (69%).

Równolegle ze wzrostem ilościowym, nastąpi dalsza poprawa jakości towarów oraz obniżka cen. W tej ostatniej dziedzinie plan gospodarczy przewiduje cały szereg ważnych posunięć ekonomicznych, które doprowadziłyby do obniżenia kosztów własnych produkcji towarowej przemysłu państwowego o 4% oraz obniżkę kosztów dystrybucji w państwowum aparacie handlowym o 4—5%.

Powiększenie masy artykułów spożycia na rynku, walka o poprawę ich jakości oraz obniżka cen—oto główne czynniki, od których niewątpliwie w pierwszym rzędzie zależy sprawa podniesienia stopy życiowej mas pracujących i podwyższenia realnych zarobków. W tym względzie wytyczne planu całkowicie spełniają swoje zadanie.

Drugą, ważną dziedziną planu gospodarczego, w której wyraźnie przebija troska o człowieka pracy—jest budownictwo. Wytyczne planu na rok 1949 różnią się pod tym względem od planów lat ubiegłych, gdy na czoło wysuwała się sprawa budowy gmachów użyteczności publicznej. Przyszłoroczny plan przewiduje ogromne nasilenie prac na odcinku budownictwa mieszkaniowego w miastach i we wsiach.

Zgodnie z planem w roku 1949 ma być oddane do użytku ludności 55 tysięcy nowych izb mieszkalnych, z czego 40 tysięcy dla pracowników przemysłu państwowego. Na wsi ilość gospodarstw wiejskich odbudowanych przy pomocy państwa, wyniesie ponad 30 tysięcy. Ponadto projektuje się wzmożenie tempa zabudowy parcelacyjnej gospodarstw nowoutworzonych, ze szczególnym uwzględnieniem Ziem Odzyskanych.

Lecz humanitarny aspekt planu nie sprowadza się do materialnego zaspakajania potrzeb społeczeństwa. Dzięki temu, że materialne potrzeby społeczeństwa zostaną w zasadzie zaspokojone, autorzy przyszłorocznego planu mogli więcej uwagi poświęcić sprawie zaspokojenia wyższych—duchowych potrzeb ludności.

Na pierwszy plan wysuwają się sprawy oświaty: Chodzi bowiem zarówno o interes świata pracy, szczególnie ludności wiejskiej, która obecnie znajduje się w stanie wielkiego zacofania, jak również o dobrze zrozumiany interes państwa.

W celu podniesienia poziomu oświaty i udostępnienie jej szerokim masom społeczeństwa, plan gospodarczy przewiduje zastosowanie szeregu środków jak:

1) Podniesienie kwalifikacji nauczycielstwa,

2) Całkowitą likwidację obwodów bezszkolnych,

3) Przeszkolenie 300 tysięcy analfabetów,

4) Zmniejszenie o 20 proc. niepełnych szkół podstawowych.

Ponadto plan uwzględnia potrzebę zwiększenia udziału młodzieży wiejskiej w średnich szkołach ogólnokształcących.

Odnośnie szkolnictwa wyższego plan przewiduje zwiększenie przelotności wyższych uczelni, szczególnie na wydziałach technicznych, medycynie, farmacji, oraz lepsze wyposażenie uczelni w pomoce techniczne.

Szczególny nacisk w planie kładzie się na średnie szkolnictwo zawodowe, które obejmie większą ilość uczniów niż początkowo przewidziano w trzyletnim planie odbudowy.

Ważną dziedzinę w przyszłorocznym planie państwowym stanowi planowanie usług kulturalnych jak czytelnictwo, film i radiofonia. I tutaj główny nacisk położono na udostępnienie tych usług światu pracy, a szczególnie wsi, która dotąd jest pod tym względem upośledzona. W tym celu wydatnie powiększy się ilość biblotek, kin objazdowych (do 650) i wiejskich radio-węzłów.

Autorzy planu w całej rozciągłości uwzględnili również zagadnienie opieki socjalnej. Świadczenia na akcję pomocy lekarskiej, przeciwgruźlicznej przekraczają 50 proc. liczby przewidzianej pierwotnie w planie trzyletnim. Wielki nacisk położy się na upowszechnienie akcji wczasów robotniczych, rozbudowę żłobków fabrycznych i dzielnicowych, podniesienie higieny i bezpieczeństwa pracy, opieki nad dzieckiem itp.

Objęcie szczegółowym planem tylu różnych potrzeb człowieka pracy świadczy dobitnie o intencjach autorów planu.

Wskazuje na to, iż człowiek w naszym planie gospodarczym stanowi przedmiot szczególnej troski. Suche cyfry planu mówią więcej niż najbardziej humanitarne deklaracje. Mówią one o tym, że realizacja planu oznacza pełniejsze zaspokojenie potrzeb ludzi pracy, że oznacza drogę do dobrobytu materialnego. Mówią one również o tym, że realizacja planu oznacza jednocześnie podniesienie naszego społeczeństwa na wyższy poziom kulturalny.

ZIEMIE ODZYSKANE

Odzyskane przez Polskę w roku 1945, na mocy Konferencji Poczdamskiej, Ziemie Zachodnie mają obszar 101.000 km kwadratowych. Stanowi to trzecią część terytorium naszego nowego Państwa. Długość wybrzeża morskiego, wynoszącego w 1939 r.—140 km, wzrosła do 623 km. Ziemie te należały ongiś do Polski i pozostały polskimi. Przed wojną ziemie te zamieszkiwało około 8 milionów ludności, z czego przeszło 1,5 miliona zachowało polskość. Administracja polska objęła Ziemie Odzyskane zaludnione zaledwie w 50% i to w przeważającej większości przez Niemców.

Z początku samorzutne wyjazdy, potem zorganizowana repatriacja Niemców oraz nie mający precendensu w historii migracyjnej wysiłek Narodu Polskiego zmieniły całkowicie sytuację.

Ziemie Zachodnie wnoszą do naszej gospodarki bardzo cenne pozycje: szereg cennych surowców, bogaty przemysł, obszary rolne i leśne, 6,5 milionów hektarów gruntów użytków rolnych i około 2 milionów hektarów lasów, nowe porty i ważną sieć komunikacyjną, wreszcie wybrzeże morskie.

O znaczeniu i tempie rozwoju przemysłu na Ziemiach Odzyskanych świadczą następujące cyfry:

W lipcu 1945 r. na Ziemiach Odzyskanych było czynnych 4.238 zakładów przemysłowych (zatrudniających ponad 5 pracowników), o łącznym zatrudnieniu około 113 tys. pracowników, we wrześniu 1946 r. liczba czynnych zakładów wzrosła do 5817 przy zatrudnieniu 314 tys. pracowników.

Produkcja przemysłu Ziem Odzyskanych, która w miesiącu wrześniu 1945 r. stanowiła około 8% produkcji całej Polski, wzrosła do 1-go stycznia 1947 roku przeszło czterokrotnie i obecnie stanowi 20% produkcji ogólnopolskiej.

W Planie Trzyletnim, którego jedną z naczelnych tez jest zagospodarowanie i scalenie Ziem Zachodnich z Macierzą, przewiduje się dalszą odbudowę przemysłu na Ziemiach Odzyskanych i wzrost jego udziału w produkcji i zatrudnieniu ogólnopolskim da około 30%.

Z surowców, jakie występują na Ziemiach Odzyskanych wybija się na czoło węgiel kamienny. W r. 1945 na Ziemiach Odzyskanych wydobyliśmy z kopalń Śląska Opolskiego i Zagłębia Walbrzychskiego około 8 milionów ton węgla; za r. 1946 wydobycie wzrosło do 15 milionów ton, co stanowi 32% wydobycia z całej Polski.

Z innych surowców Zie-

Warunki przyjmowania kandydatów do szkół wyższych

Podstawą przyjęcia jest egzamin wstępny, który obejmuje: a) egzamin pisemny—na temat związany z kierunkiem studiów, b) egzamin ustny—z nauki o Polsce współczesnej.

Bez wstępnego egzaminu zostają przyjęci absolwenci wstępnego roku studiów, którzy złożyli egzamin końcowy z wynikiem pomyślnym i zostali zakwalifikowani na dany wydział.

W wypadku jeżeli liczba zgłoszeń przekracza ustaloną ilość miejsc na danym wydziale, spośród kandydatów, którzy pomyślnie złożyli egzamin, mają pierwszeństwo przyjęcia:

1. Dzieci robotników, chłopów oraz inteligencji pracującej, szczególnie ze środowisk mających utrudniony dostęp do kultury oraz młodzież autochtoniczna Ziem Odzyskanych.
2. Kandydaci, którzy wykażą się zaświadczeniem władz wojskowych, że jako żołnierze brali udział w wojnie 1939—45 r.
3. Kandydaci, którzy wykażą się co najmniej roczną pracą społeczną w organizacjach młodzieżowych, poświadczoną przez zarządy wojewódzkie odnośnych organizacji.
4. Kandydaci, którzy wykażą się co najmniej roczną pracą zawodową związaną z obranym kierunkiem studiów, a więc:

a) technicznych—praktyką w przemyśle w charakterze robotnika lub technika,

b) lekarskich, stomatologicznych i farmaceutycznych—praktyką w Służbie Zdrowia, z wyłączeniem pracy w charakterze pracownika administracyjnego,

c) weterynaryjnych, rolniczych, leśnych i ogrodniczych—praktyką w zakresie weterynarii, rolnictwa, leśnictwa, ogrodnictwa,

d) prawnych, ekonomicznych, administracyjnych, handlowych, spółdzielczych i społecznych—praktyką w sądach, urzędach i przedsiębiorstwach państwow., samorządow., spółdzielczych oraz w instytucjach społecznych.

5. Nauczyciele.

Z Polski i o Polsce

POLSKI PRZEMYSŁ METALOWY NA RYNKACH ŚWIATA

Eksport polskiego przemysłu metalowego, prowadzony za pośrednictwem Towarzystwa „Polimex", osiągnął w ub. r. sumę ponad 2 miliardy zł. i rozszerzył się na 24 kraje m. in.: Związek Radziecki, Szwecja, Norwegia, Turcja, Argentyna, Egipt. Kontrakty eksportowe nawiązane były nie tylko z rynkami europejskimi, połudn.-amerykańskimi i afrykańskimi, lecz również z rynkami Bliskiego i Dalekiego Wschodu. Prowadzono również pertraktacje z Australią, Indiami i Siamem. Polski przemysł metalowy zdo-

---

mie Odzyskane dają nam rudę żelazną (wydobycie za rok 1946—22.000 ton), cynk, arsen, złoto (produkcja przeszło 5 kg miesięcznie). W tym roku zostanie odbudowana kopalnia niklu, a w następnych latach Ziemie Odzyskane dostarczać będą miedź.

Cenne pozycje stanowią kopaliny ogniotrwałe, surowce ceramiczne, kamień drogowy, budowlany, wapienny, gips.

Produkcji magnezytu, skalenia, gipsu, kamionki wodoodpornej, kryształów, szkła lustrzanego, kolorowego—w 100%, a porcelany—w 75%, dostarczają Ziemie Odzyskane.

Przemysł hutniczy i metalowo przetwórczy, silnie zniszczone w czasie wojny szybko odbudowują się.

Huty na Ziemiach Odzyskanych wyprodukowały w roku 1946—134 500 ton surówki (15% produkcji całej Polski). Z ważniejszych fabryk metalowych i elektrotechnicznych uruchomionych na Ziemiach Odzyskanych należy wymienić fabrykę wagonów, 2 fabryki obrabiarek, fabryki maszyn, silników, zegarków, fabrykę precyzyjno-optyczną, liczników elektrycznych, aparatów i sprzętu radiowego.

W roku 1946 zakłady na Ziemiach Odzyskanych wyprodukowały 311 sztuk wagonów, 13.557 zegarów, 236 dźwigów, 678 wodomierzy. Ponad 80% produkcji wagonów towarowych, 60% cystern i tendrów, 70% maszyn papierniczych i suwnic produkuje się na Ziemiach Odzyskanych.

Na Ziemiach Odzyskanych otrzymaliśmy liczne elektrownie i gazownie z gęstą siecią elektryczną i gazociągami. Miasta i wsie są zelektryfikowane i zgazyfikowane w b. wysokim stopniu, stąd udział Z. O. w produkcji energii elektrycznej i gazu, wynoszący ok. 37%, przekracza procent terytorialny i przeciętny udział przemysłu Ziem Odzyskanych w ogólnej produkcji Polski.

Przemysł włókienniczy stanowi jedną z najpoważniejszych gałęzi przemysłu Ziem Odzyskanych. Przejęliśmy liczne tkalnie i przędzalnie bawełniane, lniane, wełniane, fabryki dywanów, konfekcyjne, dziewiarskie. Na Ziemiach Odzyskanych produkuje się sztuczne włókno z celulozy i syntetyczne włókno z węgla—stylon. Mimo niepełnego uruchomienia przemysłu włókienniczego wyprodukowano ponad 40 milionów metrów tkanin, około 1,4 miliona m. tkanin wełnianych i 14,3 mil. tkanin lnianych. W produkcji ogólno-polskiej Z. O. biorą udział w bawełnie w 20%, w wełnie 9% i w lnie 60%.

Przemysł chemiczny oparty na naturalnych surowcach (węgiel, arsen, baryt, grafit, cynk) produkują smołę, pak, superfosfat, elektrody, amoniak, farby, bielcynkową, kwasy, gazy techniczne, materiały wybuchowe i wiele innych. Ogólny udział w produkcji ogólnopolskiej wynosi ok. 20%.

Przemysł papierniczy na Ziemiach Odzyskanych produkuje papier, tekturę, wyroby papierowe (zeszyty, torebki). Udział tej produkcji sianowi 40% produkcji polskiej. Fabryki celulozy objęliśmy zupełnie zniszczone. Są one obecnie w odbudowie.

Przemysł drzewny na Z. O. wyróżnia się produkcją mebli, galanterii i zabawek. Jego udział w produkcji ogólnopolskiej jest znaczny przekracza bowiem 40%.

Na Ziemiach Odzyskanych uzyskaliśmy kilkanaście garbarń, kilka fabryk obuwia, pasów, rękawiczek, galanterii.

Z przemysłu spożywczego wybija się cukrownictwo. Uruchomione 21 cukrownie w kampanii 1946/47 dały 90 tysięcy ton cukru (25% produkcji ogólno polskiej). Poza tym czynnych jest 9 olejarni, 35 fabryk konserw, 3 drożdżownie, kilka browarów, fabryk kawy, win, octu oraz zakładów przetwórczo-ziemniaczanych i liczne młyny.

Podsumowując znaczenie, jakie mają Ziemie Odzyskane dla Polski Ludowej, trzeba stwierdzić, że w nowych granicach Polska staje się ważnym państwem w Europie Środkowej, a zwiększenie potencjału gospodarczego Polski kosztem Niemiec ma duże znaczenie dla pokoju światowego. Skrócenie granicy z odwiecznym agresorem—Niemcami z 1900 km do 400 km zwiększa szanse obronności naszej i całej Słowiańszczyzny. Polska staje się państwem naprawdę nadbałtyckim, o terytorium zwartym, opartym na sieci dróg wodnych Wisły i Odry. Wskutek możliwości przeprowadzenia niezbędnych ruchów migracyjnych Polska staje się państwem jednolitym narodowościowo. Obawa bezrobocia i konieczność emigracji nadmiaru ludności z przeludnionych terenów Polski Centralnej już nam nie grozi.

Przez przyłączenie Ziem Zachodnich Polska znacznie zwiększa swój udział w obrocie międzynarodowym, zarówno dzięki korzystniejszemu położeniu, lepszym warunkom komunikacyjnym jak i przez objęcie szeregu zakładów o produkcji eksportowej.

Ziemie Zachodnie zwiększają wybitnie potencjał gospodarczy Państwa Polskiego. Dzięki przemysłowi Ziem Odzyskanych jesteśmy w stanie podwoić produkcję przemysłową, przypadającą na głowę ludności, w porównaniu ze stanem przedwojennym.

Wykonanie Planu Trzyletniego Odbudowy, przekształcenie Polski z zacofanego państwa o przewadze rolnictwa w państwo przemysłowo-rolnicze nie byłoby możliwe w tak szybkim czasie ani przy takim wysiłku, na jaki zniszczone nasze państwo stać, bez potencjału Ziem Odzyskanych.

Ziemie Odzyskane stanowią o naszej mocy politycznej i gospodarczej, są rękojmią trwałego i ciągłego podwyższania się stopy życiowej narodu. Zagospodarowanie Ziem Odzyskanych, utrwalenie ich polskości jest gwarancją trwałego pokoju w Europie.

bywa obecnie wiele rynków, na których przed wojną towary polskie nie były znane. Polskie łączniki, wanny, pompy, wodomierze, maszyny włókiennicze, zdobywają rynki zamorskie, skutecznie konkurując z wyrobami amerykańskimi i angielskimi. Z ciekawych tranzakcji wymienić należy dostawę rur, o średnicy 1 m. transportowanych na polskich statkach do Istambułu dla budowy wodociągów. Również tabor kolejowy produkowany przez zakłady w Chrzanowie, fabrykę Cegielskiego oraz „PAFAWAG" we Wrocławiu, zdobywa zaufanie i rynki zbytu.

SZCZECIN MIASTEM MĘZCZYZN

W ciągu pierwszego półrocza br. trwał w dalszym ciągu silny napływ ludności na teren województwa szczecińskiego. W okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 1948 r. ludność województwa wzrosła o 129.009 osób, a ludność samego miasta Szczecina o 23.000 osób i przekroczyła ostatnio liczbę 160.000 mieszkańców. Do Szczecina przybywa co miesiąc około 2.000 nowych osadników. Ponadto ludność miasta wzrasta dzięki wysokiemu przyrostowi naturalnemu. W czerwcu urodziło się 490 dzieci. Liczba zgonów jest mniej więcej o połowę mniejsza. W dalszym ciągu Szczecin utrzymuje charakter miasta „męskiego". Ilość mężczyzn zamieszkujących Szczecin przewyższa o kilka tysięcy ilość kobiet.

WAŁBRZYCH POBIŁ REKORD

Wałbrzych jest pierwszym dużym miastem na Ziemiach Odzyskanych, które przekroczyło przedwojenny stan ludności. Wałbrzych posiada dziś więcej ludności niż za czasów niemieckich. Liczy on obecnie 181 tysięcy mieszkańców w porównaniu do 175 tys. w roku 1939. Jest to wielkie osiągnięcie, świadczące o dużej prężności żywiołu polskiego, jeżeli się zważy, że Niemcy, którzy uciekli z miasta, pozostawili zniszczone i zdemontowane fabryki. Dziś w Wałbrzychu pracują całą parą kopalnie i fabryki, dające zarobki większej liczbie osób, aniżeli to było możliwe za czasów niemieckich.

REEMIGRANCI—INWALIDZI WOJENNI

Inwalidzi-reemigranci, którzy doznali uszkodzenia zdrowia w armiach państw obcych po 1 sierpnia 1914 r. i byli uprawnieni do zaopatrzenia inwalidzkiego w tych państwach—będą również w Polsce objęci przepisami ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim. Główny urząd inwalidzki kończy opracowanie odpowiedniej noweli do wspomnianej ustawy.

NA ODBUDOWĘ KOŚCIOŁÓW

W ubiegłym sezonie budowlanym Ministerstwo Odbudowy udzieliło na remont i zabezpieczenie kościołów 144 milionów zł. Największe sumy przyznano na odbudowę kościołów w Gdańsku i Wrocławiu. Na remont i zabezpieczenie kościołów ub. roku wyasygnowano 127 mil. zł.

PAŃSTWO IZRAEL PRZECIW ZAKUSOM NA POLSKIE GRANICE ZACHODNIE

Podczas odbywającego się w Montreux (Szwajcaria) Światowego Kongresu Żydowskiego rozpatrywano zagadnienia polityki międzynarodowej.

W trakcie dyskusji zarysowały się dwa różne stanowiska. Przedstawiciele zjednoczonej partii robotniczej Palestyny, Francji, Polski i Bułgarii wypowiedzieli się po stronie sił ludowo-demokratycznych oraz przeciw podziałowi świata na dwa wrogie bloki. Inni przedstawiciele wypowiadali się za utrzymanie neutralności narodu żydowskiego wobec problematów ogólno - światowych.

Delegaci uchodźców żydowskich, znajdujących się w obozach w Niemczech, wystąpili z ostrym protestem przeciw odbudowie przez Anglosasów militaryzmu niemieckiego, wskazując, że jedynie w strefie radzieckiej przeprowadzono prawdziwą denazifikację, zwalczając przejawy antysemityzmu.

Przedstawiciel Państwa Izrael oraz delegat polski i amerykański w ostry sposób zaatakowali anglo-amerykańskie próby zmierzające do rewizji polskiej granicy na Odrze i Nysie.

METODYŚCI PRZECIWKO ATAKOM NA ZACHODNIE GRANICE

Konferencja Doroczna Kościoła Metodystycznego w Polsce powzięła uchwałę: »Stwierdzając przejęcie przez Kościół Metodystyczny pracy duszpasterskiej i misyjnej wśród autochtonów i repatriantów na Ziemiach Odzyskanych, szczególnie na Mazurach, konferencja potępia wszelkie ataki na zachodnie granice Polski«.

APARATY OPTYCZNE WYSOKIEJ JAKOŚCI

Jedyna w Polsce fabryka szkła optycznego w Jeleniej Górze na Dolnym Śląsku, w skład której wchodzą m. in.: wielka huta szkła oraz warsztaty mechaniczne i optyczne, rozbudowuje się w niezwykle szybkim tempie. W chwili obecnej huta państwowej wytwórni optycznej wyrabia 35 gatunków szkła. Jeżeli weźmie się pod uwagę, że światowy przemysł optyczny zna jedynie 70 gatunków szkła, to wyniki dwuletniej pracy fabryki są imponujące.

Asortyment produkcji zakładów jeleniogórskich jest bardzo różnorodny. Fabryka wytwarza m. in. wszelkiego rodzaju szkło optyczne, szkła do lamp morskich, szkła ochronne do lamp łukowych, lustra techniczne, przyrządy laboratoryjne, szkła wodowskazowe, lampy sygnalizacyjne, kolejowe, lotnicze itp. Ostatnio przystąpiono do budowy wielkiego objektywu dla obserwatorium astronomicznego we Wrocławiu. Będzie to pierwszy wykonany całkowicie w kraju objektyw astronomiczny.

Zakłady jeleniogórskie produkować również będą na zamówienie Głównego Urzędu Pomiarów Kraju t. zw. triangulator radialny, niezwykle skomplikowany aparat do kreślenia map na podstawie zdjęć lotniczych terenu. Aparaty tego rodzaju wyrabiane były przed wojną jedynie w niemieckich zakładash Zeissa w Jenie.

Wyroby Państwowych Zakładów Optycznych ze względu na swoją wysoką jakość cieszą się dużym popytem zagranicą. Obecnie wysyłamy szkło optyczne do Szwecji i innych państw skandynawskich oraz do Szwajcarii i Czechosłowacji. W najbliższym czasie przewiduje się znaczne zwiększenie eksportu.

MATECZNIK W TATRACH

Ministerstwo Leśnictwa w trosce o zachowanie fauny naszych Tatr utworzyło w górnej części Doliny Kościeliskiej, w obrębie Hali Pysznej i Smreczyzny, ścisły rezerwat dla zwierzyny—t, zw. matecznik. W mateczniku znajdą schronienie: niedźwiedź, kozica, świstak, jeleń, głuszec i orzeł. Ruch turystyczny odbywać się może jedynie na dozwolonych szlakach, w małych grupach—pod warunkiem nie zakłócania ciszy i niepłoszenia zwierzyny. Wjazd do Doliny Kościeliskiej dla pojazdów mechanicznych został zamknięty, natomiast dla pojazdów konnych dozwolony jest tylko do Hali Pysznej.

Sprawy miejscowe

Z ŻYCIA Z. M. P.

Ożywienie na odcinku życia młodzieżowego potęguje się. Coraz więcej młodzieży bywa w świetlicy. Na kursa buchalterii, przed tygodniem uruchomione, uczęszcza poważna grupa młodzieży. Powstało również kółko nauki pisania na polskiej maszynie. Pilnie pracuje, pod fachowym kierownictwem, kółko baletowe. Zwolennicy ping-pongu przygotowują się do zawodów. W toku jest organizacja orkiestry dętej, która zacznie ćwiczenia natychmiast po wyremontowaniu instrumentów, oddanych do dyspozycji młodzieży przez Tymczasowy Komitet.

Pomimo tak pomyślnego zwrotu w życiu społecznym naszej młodzieży, sądzimy, że jednak stosunkowo jeszcze zbyt mało poświęca ZMP pracy nad pogłębieniem i rozpowszechnianiem śród swoich członków wiadomości o Polsce współczesnej, bo przecież nie tak już nam dużo czasu pozostało. Pamiętajmy, że kto chce jechać do kraju ten powinien wiedzieć jaką jest Polska.

ŚWIETLICA. W piątek dn. 26 listopada br. kol. S. BUKSIŃSKI odczyta referat p.t. »NOWA ROLA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W POLSCE«. — Początek o g. 7.

NASTĘPNY NUMER UKAŻE SIĘ 27 LISTOPADA.

Wydawca: Polska grupa postępowa w Charbinie. Harbin, 5 Gluhaya Str. Redaktor: K. Krakowski. Redaktor: K. Krakowski.